

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
เทวดาร่วมอนุโมทนาบุญกับมนุษย์

ก่อนจ้งหัน

พระเราในพรรษาเป็นเวลาที่เหมาะสมมากในการประกอบความเพียร ไม่ได้สัญจรไปมาด้วยฐานะอย่างอื่นอย่างใด มีฐานะโดยเฉพาะสำหรับการบำเพ็ญเพียรชำระกิเลสที่ฝังจมอยู่ภายในใจ สร้างฝันสร้างไฟสร้างกองทุกข์เผาสัตว์โลกมามากต่อมากตลอดมา นี่ก็เผาอยู่ในหัวใจเราด้วยทุก ๆ องค์ จงพากันกำจัดด้วยน้ำดับไฟคือธรรม ซึ่งเกิดขึ้นจากใจอันเดียวกัน กิเลสเกิดขึ้นที่ใจ เผาที่ใจ ธรรมเกิดขึ้นที่ใจ เผากิเลสที่ใจ มีความสุขโดยลำดับ จนกระทั่งหลุดพ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวงจากใจอันเดียวกัน ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ข้อวัตรปฏิบัติอย่าให้บกพร่องนะ ข้อวัตรปฏิบัติบกพร่องแสดงว่าพระเราบกพร่อง ไม่ใช่ผู้อื่นผู้ใดบกพร่อง วัดไม่บกพร่อง สถานที่ต่างๆ ไม่บกพร่อง มันบกพร่องอยู่กับผู้ปฏิบัติรักษาสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นผู้เช่นไร อันนี้สำคัญมาก ข้อวัตรปฏิบัติประจำพระเราผู้ปฏิบัตินี้กลมกลืนกันกับเรื่องความเพียรภายในใจ ด้วยความมีสติปัญญาประกอบใจ นี่เป็นหลักใหญ่ ในหลักธรรมหลักวินัยก็มีเป็นพื้นฐานมาแล้ว แล้วครูบาอาจารย์เฉพาะอย่างยิ่ง หลวงปู่มั่นยึดปฏิบัติมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ สมบูรณ์แบบทุกสิ่งทุกอย่าง บรรดาผู้ไปศึกษาก็ได้รับธรรมเหล่านี้มาประพฤติปฏิบัติ เราทั้งหลายก็เป็นลูกศิษย์ลูกหาของท่าน สืบหน่อต่อแขนงมา จงพากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

ข้อวัตรปฏิบัตินี้สำคัญมาก ให้จดจ่อต่อเนื่องกันอยู่ด้วยสติกับปัญญา ทุกสิ่งทุกอย่างจะเรียบร้อยสวยงาม ถ้าสติกับปัญญาขาดเสียอย่างเดียว ไม่ว่าจะงานภายนอกภายใน จะไม่ค่อยนำดูและไม่นำดู ถ้าสติกับปัญญาติดแน่นอยู่ในตัวแล้วกระจายออกไปที่ไหนนำดูนำชม ท่านทั้งหลายมาจากที่ต่างๆ เรียกว่าทั่วโลกก็ถูก ประเทศนั้นประเทศนี้มาเต็มอยู่ในวัดป่าบ้านตาด ถ้าว่าเมืองไทยก็ทุกภาคของเมืองไทยอยู่นี้หมด ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับผม ผมก็อุตสาหะพยายามแนะนำสั่งสอนเต็มกำลังความสามารถทุกด้านทุกทาง จึงขอให้พากันนำธรรมเหล่านี้ไปปฏิบัติ จะเป็นคุณมหาคุณแก่ตนเองประจักษ์ใจ

มรรคผลนิพพานไม่อยู่ที่ไหน อยู่ที่ใจ กาย วาจา ซึ่งเป็นแขนงของใจ รวมอยู่ที่ใจแห่งเดียวที่ได้รับการอบรมแล้ว ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ มรรคผลนิพพานจ่ออยู่กับหัวใจของเราด้วยธรรมและวินัยของศาสดาซึ่งบอกๆ อยู่ภายในจิตใจ ธรรมและวินัยนั้นแลคือ

ศาสดา อยู่ที่หัวใจเรา ถ้าเราน้อมนำท่านมาประพฤติปฏิบัติ ระวังเหตุทวนท่านด้วยสติปัญญา เดินตามหลักธรรมหลักวินัยซึ่งเป็นองค์ศาสดาแล้ว มรรคผลนิพพานจะอยู่ที่ใจของเรานี่ตลอด เพราะพระพุทธเจ้าซึ่งสิ่งทีนั้นๆ ไม่ได้ชี้ไปที่อื่น ทั่วแดนโลกธาตุไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลสที่เป็นพินเป็นไฟเผาโลก แต่อยู่ที่ใจ ถ้าใจไม่ได้รับการอบรม ให้กิเลสหลุดลากไป ก็เป็นพินเป็นไฟ สัตว์โลกตกนรกทั้งเป็นก็คือกิเลสนี้แหละเผาทั้งเป็น ตายไปเมืองผีแล้วก็เผาไปที่เมืองผีอีก

ฝึกกับคนก็จากเราคนเดียว เวลาใช้ชีวิตอยู่นี้ก็ว่าเป็นคนเป็นพระเป็นเณร พอร่างนี้แตกแล้ว จิตนี้จะสวมเรื่องเมืองผีเข้าไปทันที เผากันที่เมืองผี ไม่ได้เผาที่ไหน เผาใจนี้แหละ ให้พากันพิจารณา อย่าไปคาดไปเดาด้วยความหุนหวนตาบอดของสัตว์โลก เช่นว่า มรรคผลนิพพานไม่มี บาป บุญ นรก สวรรค์ ไม่มี มีแต่พวกดันเดาเกาหมัด หลับหูหลับตาล้างธรรมของท่านแล้วก็บ่นลงนรกที่ท่านบอกว่ามีๆ มั่นว่าไม่มีๆ สัตว์โลกเต็มอยู่ในนรกไม่เคยบกพร่องเลย เพราะความดีต่อต้าน ความอวดดีอวดเด่น อวดรู้อวดฉลาดของตัวเองนั้นแลมันพาให้ตัวเองจม ให้พากันจำเอานะ ขอให้ปฏิบัติ

เรื่องความพากความเพียรอย่าให้บกพร่องนะ สถานที่นี้ผมรักษาอยู่ตลอดเวลา ไม่ให้บกพร่องเรื่องความพากเพียรของพระของเณร แม้จะมีกิจการงานมากมายเพียงไร ผมก็ไม่เคยให้อ่อนในเรื่องความพากเพียรชำระจิตใจของตน จะมีงานการอย่างอื่นใดผมก็ไม่เข้าไปรบกวนหมู่เพื่อน ให้สมบูรณ์พูนผลอยู่ด้วยการประพฤติปฏิบัติจิตตภาวนาเป็นสำคัญมาก อย่างนี้ตลอดมา ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

การอยู่ร่วมกันให้ถือเป็นอวัยวะเดียวกัน จิตใจของผู้ใดก็ตามที่คิดออกผิดพลาด ให้พิจารณาว่าคิดออกจากตัวเอง เอาไฟเผาตัวเอง ถ้าคิดดีก็คิดออกจากตัวเอง น้ำอรรณน้ำธรรมชโลมลงไปให้ชุ่มเย็น ให้จำตรงนี้นะ อย่าไปมองผู้อื่นผู้ใดว่าผิดว่าพลาด ให้มองดูจิตของตัวเองที่มันส่องแสดงด้วยความคึกความคะนองนี้ว่า คนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี อยู่ตลอดเวลา ตัวนี้ตัวเป็นภัยอยู่ที่ใจของเรา ธรรมวินัยคือสติปัญญาจ้องลงไปตรงนี้ จะรู้ความผิดพลาดของตัวเอง และจะแก้ไขตัดแปลงไปให้ดีขึ้นโดยลำดับ วันนีเเทศน์เพียงเท่านั้น นานๆ จะได้พูดให้ฟังทีหนึ่ง

พวกประชาชนญาติโยมก็ให้พากันปฏิบัติ ธรรมะพระพุทธเจ้าเหมือนสระใหญ่จะเต็มด้วยน้ำที่ใสสะอาด อาบดื่มใช้สอยสะดวกสบาย มีรสมีชาติตลอดมา แต่จอกแต่แหนมันปกคลุมน้ำนี้ไว้ไม่ให้มองเห็นเลย คนไปก็คว่ำแต่จอกแต่แหนเอาไปกลืนตัวเอง จอกแหนคือกิเลสมันปิดธรรมเอาไว้ ได้แต่จอกแต่แหนซึ่งเป็นพินเป็นไฟไปเผาตัวเอง ส่วนน้ำ

ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงให้กำจัดจอกแทนคือความขี้เกียจขี้คร้าน ความท้อแท้อ่อนแอ ความประพฤติเหลวไหลโลเลไปทางชั่ว ซึ่งล้วนแล้วตั้งแต่เรื่องของจอกของแทนมันจะมาเผาเรา ให้เปิดมันออก แล้วบำเพ็ญความดีงาม รักสงวนความดีไว้เสมอๆ เหมือนเราเปิดจอกแทน ออกจากน้ำ แล้วจะได้เห็นน้ำ ได้อาบดื่มใช้สอยอย่างสะดวกสบายทั่วหน้ากัน เอาละทีนี้ให้ พร

หลังจ้งหัน

วันที่ ๒๖ มอบ ตกลงกันเรียบร้อยแล้วกับทางกรุงเทพ วันที่ ๒๖ เป็นวันมอบ วันที่ ๒๗ กลับ พอดี ๗ วัน ตามหลักพระวินัย ในพรรษาพระไปได้ภายใน ๗ วันด้วยฐานะ ไม่ใช่ไปแบบเกลไถลก็ไปได้นะ ต้องไปด้วยกิจธุระ ทรงอนุญาตให้ไปได้ภายใน ๗ วัน หากว่างานนั้นยังไม่สำเร็จต้องกลับมาค้างที่วัดอีก อย่างน้อย ๑ คืนแล้วกลับไปใหม่อีกได้ ท่านมีกำหนดไว้ตามพระวินัย วันที่ ๒๖ เป็นวันมอบ เราลืมไปดูเหมือนมอบที่สวนแสงธรรมหรือไง (สวนแสงธรรมครับ) สวนแสงธรรมแหละที่เราเห็นว่าเหมาะที่สุด เพราะเป็นจุดศูนย์กลางซึ่งไปมาได้สะดวก โลง ถ้าที่ทำงานอย่างนี้คับแคบนะ ไม่ค่อยสะดวก อย่างสวนแสงธรรมสะดวกแล้วก็ปลอดภัยด้วย พอมอบเสร็จรถก็มารออยู่แล้ว ขนขึ้นรถปั๊บ ทหารรักษาไปเลยเทียว เนอะ มันสะดวกทุกอย่างถ้าเป็นสวนแสงธรรม

ถ้าในที่ต่างๆ ไม่ค่อยสะดวกนัก ว่าเป็นเกียรติเป็นอะไรไป แต่เราไม่ค่อยเอาละ เกียรติตอนนี้นะ เราจะเอาเกียรติตอนสุดท้ายใหญ่ๆ ทีเดียว จะเอาเกียรติที่นั่น พี่น้องทั้งหลายใครอยากได้เกียรติให้เตรียมทองมานะ ไม่มีทองมาไม่ให้เกียรตินะจะว่าไม่บอก คราวนี้ละเมืองไทยเราจะตั้ง จะตั้งเองนะ ไม่บอกให้ตั้งก็ตั้ง คราวสุดท้ายคราวนี้ ก็เรียกว่าเริ่มตั้งไปตั้งแต่บัดนี้ เริ่มตั้งไปเรื่อย เพราะทองคำขยับขึ้นเรื่อยๆ และดอลลาร์ก็ขยับขึ้นตามๆ กัน คือไม่ลดไม่อ่อนลงพอให้ใจหาย มีแต่ขยับขึ้นเรื่อยๆ ถึงวาระสุดท้ายนั้นละตั้งจากนั้นก็ตั้งเรื่อยเลย

ที่ว่ายังคือนั้น พอส่วนใหญ่ผ่านไป คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันผ่านไปได้ด้วยความปลอดภัย เพราะอำนาจแห่งความรักชาติ ความสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเราแล้ว จากนั้นเราก็เปิดบัญชีเอาไว้เพื่อช่องว่างที่ว่ายังคือนั้น ยังไม่ใช่คู่ คือทองคำในคลังหลวงยังคือนั้น แต่ความที่ว่าคือนั้นไม่มีน้ำหนักที่เป็นความหวังใจของเรามากยิ่งกว่าทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เพราะฉะนั้นเราถึงหมุนอันนี้ ไม่พูดถึงเลยอันนั้น ทีนี้พอได้ถึงนี้แล้วเราก็จะค่อยเสริมที่มันคี่ มันยังไม่คู่ แล้วก็เปิดบัญชีเอาไว้ตามเดิม คือบัญชีเราจะเปิดไว้ตามเดิม ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ยังรับบริจาคทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ไว้ตามเดิม เป็นแต่เพียงว่า

เราไม่ออกרבกวนพี่น้องทั้งหลายเท่านั้น ได้มากน้อยเราจะปฏิบัติตามเดิมเลย เช่น ทองคำได้มากน้อยเราจะเข้าหลอมๆ เก็บไว้ พอสมควรที่จะมอบเราก็มอบๆ ดอลลาร์เหมือนกัน ดอลลาร์ก็เข้าๆ จนกว่าทองคำนี้ได้คู่หายสงสัยแล้ว บัญชีจะปิดเองแหละ เราจะประกาศให้พี่น้องทั้งหลายว่าในสิ่งที่พี่น้องชาวไทยเราต้องการนั้น สมมักสมหมาย สมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้ว เป็นอันว่าหายกังวลได้แล้ว ที่จะวิ่งเต้นชวนขายเข้ามาอย่างนี้นั้นให้เป็นกรณีหรือเป็นตามอัธยาศัย ที่จะให้ประกาศมีเงื่อนไขต่อกันไปนี้ บอกว่าไม่มี ว่าหลงตานำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติอย่างนี้เรียกว่าหมดไป เป็นสภาพธรรมดาเท่านั้นเอง เพราะถึงจุดแล้ว

เวลานี้จุดใหญ่ของเราอยู่ที่ ๑๐ ตัน จุดย่อยๆ ก็คือจุดคือ พอ ๑๐ ตันเต็มแล้วมันก็จะไหลลงย่อยๆ พอเต็มแล้วก็ปิดก็ไปเลย ไม่ปิดมันก็ปิดเอง ที่นี้ไม่ต้องบอกละเมืองไทย เราจะสง่างามอยู่ตลอดเรื่อยไปเลย ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ เราได้พิจารณาเต็มเหนี่ยวแล้ว เพราะฉะนั้นจึงวิ่งเต้นชวนขาย ทนเอา ทุกอย่างทนเอา ตีกระเป๋านั้น ตีกระเป๋านี้ได้ห้าปี หกปี กระเป๋ามันไม่แหลกหมดแล้วเหอ เทียวที่อยู่ไม่หยุดไม่ถอย ที่นี้ก็ปิดละกระเป๋าก็จะเข้าคลังหลวงเป็นชั้นเป็นอัน ด้วยการประกาศดังที่เคยผ่านมาเป็นอันว่ายุติ ถือว่าเป็นธรรมดา แล้วต่างคนต่างวิ่งเต้นชวนขายหามาเพื่อตัวเองและส่วนรวมทั่วๆ ไปเท่านั้นเอง ที่นี้ก็ชุ่มเย็น สบาย

แล้วก็ให้หมุนเข้าทางศีลธรรมนะ ทางเมืองไทยเรารู้สึกว่าบกพร่องทางศาสนาเรา ที่ว่าเราเป็นเจ้าของของพุทธศาสนา แต่ผู้แสดงการปฏิบัติรักษาและบำรุงพุทธศาสนา ซึ่งเป็นการบำรุงตัวเองแต่ละรายๆ รู้สึกว่าน้อยมาก เรื่องทานเราไม่มีข้อตำหนิ อันนี้เป็นพื้นฐานของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธอยู่แล้ว ไปภาคไหนเหมือนกันหมด เพราะเราที่นี่เทียวเสียทั่วประเทศไทย ไปที่ไหนไม่เคยได้บาตรเปล่ากลับมา มีแต่เต็มบาตรมาทั้งนั้น การทำบุญให้ทาน การเฉลี่ยเผื่อแผ่ช่วยเหลือกัน ดูไปเรื่อยๆ นะ นี่แสดงจากพุทธศาสนาจากชาวพุทธเรา มีน้ำใจ

ชาวพุทธคือเป็นผู้มีน้ำใจ นอกจากพระพุทธเจ้าเป็นเหมือนแม่ น้ำมหาสมุทร เอ้า ตัก ใครจะตักเท่าไรไม่มีบกมีบางพระพุทธเจ้า นั้นละศาสดาองค์เอกของเรา เป็นแม่ น้ำมหาสมุทรด้วยการเสียสละเพื่อสัตว์โลกทั่วๆ ไปเป็นอย่างนั้นมา ท่านจึงเรียกว่า มหาการุณิโก นาโถ หิตาย สพฺพปาณินิ พระพุทธเจ้าทรงมีพระเมตตาการุณามหาคุณ และทำประโยชน์แก่โลกหาประมาณไม่ได้เลย ฟังซิที่เปลวออก นี้ศาสดาของพวกเรา เพราะฉะนั้น

บรรดาเราที่เป็นชาวพุทธลูกของพระพุทธเจ้าจึงดำเนินตามนั้น ไปที่ไหนจึงไม่อดอยากขาดแคลน ขอกินกันได้ เผลี่ยกันได้

น้ำใจเป็นของมีค่ามากกว่าสิ่งของเงินทองทั้งหลาย เพราะสิ่งเหล่านี้จะออกจากน้ำใจพอของออกปืบจะเห็นน้ำใจของผู้แสดงออก ผู้รับก็มีความยิ้มแย้มแจ่มใส นี่เห็นไหมคุณค่าแห่งความเสียสละกับโทษแห่งความตระหนี่ถี่เหนียวมันเข้ากันไม่ได้ ชัดขวางๆ อยู่ตลอดเวลา ไม่มีทางที่จะเปิดโอกาสให้ความดีก้าวเดิน ทางการให้ทาน ไปที่ไหนเบิกกว้างๆ ชุ่มเย็นไปทั่วหน้า ความตระหนี่ถี่เหนียวไปไหนตบตันอันตู่ ดีไม่ดีเอาไฟเผากัน นี่เรื่องของกิเลสชาวพุทธเราควรจะรู้

เฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายปกครองบ้านเมือง ควรจะรู้มากยิ่งขึ้นกว่าประชาชนทั้งหลาย เพราะเป็นผู้ที่จะใช้ความคิดความอ่านเพื่อส่วนรวม เฉพาะอย่างยิ่งเช่นประเทศไทยของเรา ใครเป็นใหญ่ในประเทศไทย ควรจะใช้ความคิดอันกว้างขวางต่อส่วนรวม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคนทั้งประเทศจากเราซึ่งเป็นหัวใจปัญญา เป็นผู้นำ เป็นผู้มีอำนาจ พาถ่อพาพายพาบิกพาบิน ควรจะใช้ความคิดที่เป็นผลเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง ยิ่งกว่ามาขัดมาขวางมาถีบมายันกัน ดังเห็นอยู่ทุกวันนี้ เราพูดจริง ๆ อย่างนี้ละภาษาธรรม มันมีแต่ขัดแต่แย้ง

คือเราเอามาพิจารณาตลอดนี้ เช่นอย่างรัฐบาลเราอย่างนี้ รัฐบาลมีทั้งฝ่ายค้านมีทั้งฝ่ายรัฐบาล ที่จะพิจารณาปรึกษาหารือ หรือขัดข้องตรงไหนก็คัดค้านกันเพื่อผลประโยชน์แก่ส่วนรวม นี่หลักใหญ่อยู่ตรงนั้นนะคำว่ารัฐบาล รัฐบาล แปลว่า ผู้รักษาประเทศ รัฐบาล แปลว่า แวนแคว้น ขอบเขต पाल ก็คือรักษานั่นเอง นี้ออกมาจากศัพท์บาลี เป็นผู้รักษาขอบเขตของตน ต้องใช้ความคิดความอ่านเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมมากยิ่งขึ้นกว่าที่จะมาขัดมาแย้ง อดอำนาจบาตรหลวงของตัว ซึ่งตัวเท่าอึ่งๆ นี้ให้ชาติทั้งชาติเสียหายไปด้วย ความเบ่งอำนาจ ชัดกัน

คนนั้นก็ว่ามีอำนาจมาก คนนี้ก็ว่ามีความรู้ความฉลาดมาก คนนั้นเรียนมาชั้นนั้นชั้นนี้ มาอวดกัน แล้วสิ่งที่ทำลายก็เอาชาติไทยเราเป็นสนามรบ เหยียบย่ำทำลายประชาชนให้เดือดร้อนวุ่นวาย เพราะความมกใหญ่ใฝ่สูง ชัดกัน ไม่ลงรอยกัน อย่างนี้ไม่ควรที่จะนำมาใช้ในรัฐบาลไทยเรา ซึ่งเป็นรัฐบาลของลูกชาวพุทธเรา ควรจะพิจารณาด้วยดีถ้าเชื่อพระพุทธเจ้า เชื่อธรรมพระพุทธเจ้า ก็ควรเชื่อในคำเหล่านี้ซึ่งเป็นคำพระพุทธเจ้าล้วน ๆ เราไม่ได้หาอะไรมาโกหกหลอกลวงพี่น้องทั้งหลาย ธรรมเป็นธรรมตรงไปตรงมาตลอดเวลา

เราก็ไม่ถือว่าเราใหญ่โตกว่าผู้ใดในโลกนี้ เราไม่ถือเลย ไม่มีสำหรับเราเอง คำว่าแพ้วชณะเราก็ไม่มี คำว่าได้เปรียบเสียเปรียบเราก็ไม่มี คำว่ากล้าก็ไม่มี คำว่ากลัวก็ไม่มี เรา

เสมอภาค มีเมตตาครอบตลอดเวลา เปิดออกจากหัวใจพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ชาวพุทธเราควรระวังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง เฉพาะอย่างผู้ใหญ่นี้เป็นของสำคัญมากที่สุดที่จะเป็นผู้พาต่อพาพาพาบิกพาบีน บรรดาประชาชนทั้งหลายก็จะมี ความสงบเย็นใจ ได้รัฐบาล ได้หัวหน้ามาปกครองบ้านเมือง ต่างคนต่างบิกต่างบีนด้วยกัน ชัดชัดเจนใครใครควรคิดคำนึง คัดค้านกันมาด้วยเหตุด้วยผล ที่ว่าทำอย่างนั้นๆ ไม่ดี ไม่ดีเพราะเหตุใด นั้นต้องชี้แจงเหตุผลมา เมื่อชี้แจงเหตุผลแล้ว ฝ่ายไหนที่หนักกว่า ถูกต้องกว่าก็ยอมรับฝ่ายนั้น อันนี้ก็ปล่อยทิ้งไป เพราะเราชัดเจนหาเหตุผลหาหลักหาเกณฑ์ ไม่ได้ชัดเจนเพื่อทำลายกัน นี่หลักของการปกครอง

พุทธศาสนาละเอียดยิ่งกว่ากฎหมายบ้านเมืองนี้เป็นไหนๆ เพราะฉะนั้นเราที่ตัวเท่าหนูเราจึงอดไม่ได้ แสดงออกมาแฉ่ใดมุมใดเราจะเอาธรรมเข้าจับๆ พิจารณาความผิดถูกชั่วดีของการดำเนิน เช่นอย่างการดำเนินในการปกครอง ก็อดคิดไม่ได้ คิดอยู่ตลอด ด้วยเหตุนี้เองที่ได้ออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลายก็เพราะมันชัดเจนมาก ถึงขนาดที่จะเอาเมืองไทยให้ล่มจม เมื่อธรรมมีอยู่ เครื่องช่วยเหลือมีอยู่แล้ว เราก็ต้องคว้าเข้ามาให้มาช่วยสนับสนุน เป็นอรรถเป็นธรรมเป็นเหตุเป็นผลเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ได้ปฏิบัติต่อกันมาดังที่เห็นอยู่เวลานี้ เมืองไทยเราก็เป็นชาวพุทธ เมื่อเหตุผลที่ถูกต้องดีงามมีอยู่ก็ต้องยึด สิ่งที่ไม่ดีก็ต้องให้ผ่านไป ๆ เอาที่ดีมาใช้ๆ บ้านเมืองเราก็ค่อยดีขึ้นๆ

ผู้ที่ดีก็ส่งเสริมกัน อย่าไปขัดไปแย้งไปถีบไปเตะไปยันไปเผากัน หลักการปกครองเป็นอย่างนั้น ใครดีก็ยกยอว่าดี ฝ่ายไหนดียกยอว่าดี ที่ไม่ดีตรงไหนตำหนิตรงไหนยกเหตุผลมา ตำหนิเพราะเหตุไร ที่ดีคืออะไร ต้องชี้แจงเหตุผลอันดีงามมา แล้วต่างฝ่ายต่างมุ่งต่อผลประโยชน์อยู่แล้ว อันใดดีเพื่อผลประโยชน์ที่ดี ก็ต้องยึดมาปฏิบัติต่อชาติบ้านเมืองของตน บ้านเมืองก็มีความสงบร่มเย็น ไม่ได้ขัดได้แย้งกันด้วยอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ ถิ่น ๆ ที่เอามาใช้มักจะกีดขวางอยู่ในเมืองไทยเรามากอยู่นะ มีอยู่ เพราะแบ่ง ๆ นั้นละตัวแบ่ง ๆ นี้ละตัวสำคัญ มันกีดมันขวางมันเป็นมหากภัยต่อชาติบ้านเมือง คือตัวแบ่ง ๆ นี้ละ

มันไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรนะไอ้ตัวแบ่ง ๆ นั้นนะ มีแต่อวดก้ามเท่านั้น ส่วนทำผลประโยชน์ไม่เห็นทำ มีแต่อวดก้าม ผู้ทำแทบล้มแทบตายด้วยหวังประโยชน์แก่ส่วนรวม มักจะได้รับความกระทบกระเทือนเพราะความไม่เป็นธรรมของผู้อวดก้ามนี้อยู่เสมอ จึงควรตัดออกเสียก้าม มันเท่าก้ามปูนั่นแหละ ช้างเดินมาทั้งตัว ปูยกก้ามขึ้นรับ ใช้ได้ไหมละ ช้างตัวหนึ่งใหญ่ขนาดไหน ชาติไทยมีน้ำหนักขนาดไหน เท่ากับช้างตัวหนึ่ง ทำไมจะยกก้าม

คือความกีดขวาง ความเป็นมหาภัยต่อชาติ เข้าม่ากั้นทางหวงห้าม เข้าม่าถึบม่ายน เข้าม่า
 อดก้ามใส่ชาติของเรา มันไม่ถูก ผิด ผิดทั้งเพ

ให้หาแต่ความดีมาปฏิบัติต่อกัน เมืองไทยเราเป็นความสามัคคีดีงามต่อกันเท่านั้น
 ไม่มีเมืองไหนจะเย็นยิ่งกว่าเมืองพุทธ เพราะเมืองพุทธนี้ต้องการความสามัคคีดีงาม
 ต้องการเหตุผลอันดีงามมาปฏิบัติต่อกัน ไม่ต้องการความขัดความแย้ง ความถึบความเตะ
 ความยันความคอยแพกัันอย่างนี้มาใช้ นี่เป็นลัทธิของเปรตของผี ของมหาภัยต่อชาติ
 บ้านเมือง เราทุกคน ๆ ที่เกี่ยวข้อง เฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวข้องกับวงการปกครองคือ รัฐบาล
 ควรจะพิจารณาสิ่งกัขัดข้องนี้ให้มากที่สุด เพื่อความดีจะได้ก้าวเดินได้สะดวกสบาย ชาติ
 ไทยเราจะสงบร่มเย็น อันนี้เป็นหลักใหญ่ เป็นหลักธรรมที่นำมาพูดเวลานี้

นี่ก็เริ่มแล้ว การช่วยชาติอย่างที่ว่ามานี้ เช่น อย่างทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้เพื่อ
 ใคร ก็เพื่อคนทั้งชาติ จะเพื่อใคร การดำเนินประโยชน์ที่ดำเนินอยู่เวลานี้เพื่อคนทั้งชาติ
 ไม่ได้เพื่อผู้ใดผู้หนึ่ง เพื่อคนทั้งชาติ นี้เราก็ได้อุตสาหัห์พยายามพินิจพิจารณาและปฏิบัติ
 มาเต็มความสามารถของเราด้วยความเป็นธรรม ไม่มีอะไรที่จะขัดแย้งเป็นเสี้ยนเป็นหนาม
 ต่อชาติบ้านเมือง ต่อพุทธศาสนาเราไม่มี เราได้พิจารณาเต็มกำลังแล้วที่จะออกแต่ละเงื่อน
 ละครทางนี้ ออกทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมทั้งนั้น จึงขอให้พี่น้อง
 ทั้งหลายร่วมมือร่วมใจซึ่งกันและกัน ทำประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา นับแต่ส่วนใหญ่ลงมา
 จนกระทั่งถึงสุดท้ายเด็กเล็กเด็กน้อย ตาสีตาสดตามท้องนา เอ้า ช่วยกันคนละไม้ละมือ เพื่อ
 ประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา นี้เทวดาทั้งหลายจะอนุโมทนานะ

คิดตั้งแต่หลวงปู่มั่นท่านพูด นี้ท่านบอกอย่างโต้ง ๆ เลยนะ ท่านไปบิณฑบาต พอ
 บิณฑบาตเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านก็ให้พรเขาเขามารวมกันใส่บาตรท่าน ท่านสั่งให้เขาทำ
 แคร่เล็ก ๆ ไว้สำหรับท่านนั่งให้พรเขาก่อนจะกลับที่พักท่าน ที่นี้เวลาเขาใส่บาตรเสร็จ
 เรียบร้อยแล้วท่านก็ให้พร พอให้พรแล้วก็เขาก็สาธุ ท่านบอกเขาเลยว่า ให้สาธุเสียงดัง ๆ
 ท่านว่าอย่างนั้นนะ เพื่อพวกเทวดาทั้งหลายที่เขาคอยอนุโมทนาและอนุโมทนาเป็นประจำ
 นั้น เขาจะได้ชื่นชมอนุโมทนากับพวกเราอีกทีหนึ่ง พวกเทพทั้งหลายเขาอนุโมทนากับเรา
 ทุกเช้า ๆ นะ พวกกันรู้ไหม นั่นฟังซิ นี่ละท่านเปิดเต็มทีนะ

หลวงปู่มั่นท่านเปิดเต็มทีนะ ท่านเปิดให้พวกประชาชนทั้งหลายทราบ ให้สาธุดัง ๆ
 พวกเทวดาทั้งหลายเขาอนุโมทนากับเราอยู่ทุกเช้า ๆ เราอนุโมทนาไม่ดัง เขารู้สึกว่า ถ้า
 ภาษาของเราว่า เขาต้องติ อยากให้อนุโมทนาดัง ๆ กว่านี้ เทวดาทั้งหลายจะได้สาธุกัน ซ้า
 อีกทีหนึ่งดัง ๆ ว่างั้น นี่ท่านอาจารย์มั่นนะพูดฟังซิ เป็นยังไงตาท่านกับตาเราพวกเทพ

ทั้งหลายเขามาอนุโมทนา เราพูดมาเรื่องอะไรมาถึงนี้ลืมนะ เออ พวกเทพทั้งหลายก็จะได้อนุโมทนากับพวกเรา อนุโมทนาด้วยความรักชาติด้วยความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกัน การที่ขัดที่แย้งกัน เทวดาจะไม่อนุโมทนานะ ถ้ามีไม่มีอิฐมีปูนดีไม่ดีเทวดาจะยกฟาดหัวพวกขัด ๆ แแย้ง ๆ นี้ หัวแตกไปก็ได้เข้าใจไหม หัวมันเก่งขนาดไหนมันจะสู้อิฐสู้ปูนเทวดาได้ไหม มันทำไมหัวเก่งนักหัวพวกนี้ มันสู้อิฐได้ไหม ระวังหัวแตกนะ เรื่อย่าตีอ้อย่าด่า จอมปราชญ์ทั้งหลายพระพุทธเจ้าโดยแท้เป็นผู้แสดงเรื่องอรรถเรื่องธรรม เทวบุตรเทวดามีมาดั้งเดิม เหมือนมนุษย์เรามีมาดั้งเดิมฉันใด เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม พวกเปรตพวกผี มีมาดั้งเดิมฉันนั้นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงให้ความเสมอภาคต่อกันซิ

คิดดูอย่างหลงปุ้มนี้ ท่านไม่ใช่นักโธ่่นักอวดนะหลงปุ้มนี้ ไม่มีใครที่จะพูดสวยงาม พูดพอเหมาะพอดีกับเหตุกับผลยิ่งกว่าหลงปุ้มนี้ เท่าที่เราอยู่กับท่านมาเป็นเวลานาน จึงเรียกว่าหาที่ตองติไม่ได้ อยู่กับท่านเป็นเวลา ๘ ปี จนกระทั่งท่านมรณภาพจากไปหาที่ตองติไม่ได้เลยไม่ว่าจะพูดคำไหน นี่ท่านก็พูดออกมาอย่างชัดเจน บอกมาอย่างชัดเจนบอกชัด ๆ เลย บอกว่าท่านบอกเขาวางั้นเลย ให้อนุโมทนาเสียงดัง ๆ พวกเทวดาทั้งหลายจะได้สาธุพร้อมกันดัง ๆ เหมือนกันกับพวกเรา เราอนุโมทนากับพวกเราเวลาเรามาทำบุญให้ท่าน นั้นฟังซิ นี้ละพวกเทพมีอยู่อย่างนั้นละ นี้ประชาชนทั้งหลายเขาก็จะได้อนุโมทนากับพวกเรา แล้ว เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ทั้งหลายก็จะได้อนุโมทนากับพวกเรา ให้พากันจำเอาไว้

ทองคำเราคราวนี้ก็เอาให้เต็มเหนี่ยวละ คราวนี้ก็จะให้หนักมือ เพราะหนักไปเพื่อข้างหน้า ถ้าคราวนี้เบามือข้างหน้าจะหนักมาก เพราะฉะนั้นคราวนี้จึงต้องเอาให้หนักมือเต็มกำล้งของเรา แล้วยกห่มเข้าคลังหลวงเสียทีหนึ่ง จากนั้นก็เอากันใหญ่ละ เอาให้หนักให้ประชาชนทั้งหลายเมืองนอกเมืองนาเขาได้เห็น อย่าเห็นแต่เมืองไทยเราอย่างเดียว ความพร้อมเพรียงสามัคคี ความเสียสละเพื่อชาติของตมเมืองไทยปฏิบัติกันอย่างไร เพราะเมืองไทยเป็นเมืองพุทธให้เขาได้พิจารณาเทียบเคียงบ้างนะ

ดอลลาร์คราวนี้น่าจะไม่ต่ำกว่า ๓ แสน เพราะเวลานี้มันก็ได้ถึง ๒๕๐,๐๐๐ แล้วนะ ฟังว่าในบัญชีมั่ง ถอดออกมาแล้วนะ ดอลลาร์นะ คิดว่ากว่าทองคำเข้าได้เท่านั้นมอบดอลลาร์จะได้ไม่ต่ำกว่า ๓ แสน ที่ให้เริ่มพอใจบ้างก็ ๓ แสนขึ้นไปละเราพอใจ ดอลลาร์คราวนี้ นะ ที่จะมอบทองคำคราวนี้และดอลลาร์ตามกันไปไม่ควรจะให้ต่ำกว่า ๓ แสน จึงเรียกว่า หนักมือ ถ้าไม่เช่นนั้นไม่เรียกหนักมือ นี้ก็พยายามเอา ตอนเราไปกรุงเทพนี้ก็จะไป

เที่ยวหาตีกระเป่าก่อนที่จะมาสวนแสงธรรมก็ได้นะ เข้าใจไหม ไปนี่แทนที่จะเข้าสวนแสงธรรม หาตีกระเป่าในกรุงเทพเสียก่อนได้มาเต็มกระเป่าแล้วถึงจะมาสวนแสงธรรมก็ได้ มันอาจเป็นไปได้ทุกอย่างเรา ฟังแต่ว่าอาจเถอะ พอได้ทองคำมาแล้วก็เอาละ

ชมการถ่ายทอดสดทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th